

Виктория Танева – 11. Ж клас (Първо място в раздел „Поезия“)

Пробуждане

Първа сълза е в полето пролята,
студена и сладка потъва в земята.
Росата неземна искрица пламтяща,
мъглата самотна със зимата спяща.

Сипе се тихо и топлият дъжд,
грее омайното слънце надлъж.
Преплитат се клонките светлозелени,
забравят за дните си мраморнобели.

Събужда се бавно и птичата песен,
тъне в гората и спомен за есен.
Небето дълбоко тъй нежно шепти:
„Пролет е вече...нови мечти“.

Цвете ухайно в градина проблясва –
в тъмночервена калина прераства.
Вопъл на кротък и ласкав зефир
носи във въздуха спомен за мир.

Огнена пръст – плодородно начало
забрави за зимното време заспало.
Лъчите, пропити със златен прашец,
живота окачат със пъстър венец.